

Doğanayın Güneşi

— zaza mahsun · 21 Ocak 2018

DOĞANAYIN GÜNEŞİ

doğanay gitti diye
güneş doğmadı,güneş doğmuyor
dağlar,taşlar buz tuttu
doğanay gittiğinden beri
ay tutuldu,gündüzleri karalar bağladı

ay dolunay görünmez oldu
güneş yorgun,ay yorgun,dolunay yorgun
gündüzler yorgun,geceler yorgun
gitti canımızdan can gitti
doğanayla birlikte ağladık,gülerdik

doğanay söylerdi dertlerimizi bölüşürdük
sensiz türküler hiç birşeye yaramaz
sen bize öğrettin,sen bize sevdirdin türkülerini
sensiz türküler sevilmiyor
duydumki doğanay gitmiş sonsuzluklara

yüreğim,çiğirim,canım parçalandı
doğanay sese,doğanay türkülerine hasret kaldık
sana nasıl kıydı adeletsiz azrail
seni bizi bizden ayırdı acımasızca
kuru bir kefene sarıp mezar,kara toprak etti

her dertlerimizi,her acılarımızı
senin ile avunurduk,senin ile anlatırdık
şimdi ise türkü ellerimiz,türkü dillerimiz
türkü yüreklerimiz,türkü gönüllerimiz
türkü evlerimiz bom boş kaldı

senin ile cana candık,senin ile cana can katardık
utanıyorum adeletsiz dünyanın yaşantısına
kim bilirdiki seni ölüm erken götüreceğini

bu gönülü, bu yüreği yanmaktan kurtaracak
senden sonra güneşi görmedik

hani bir zamanlar ay dolunay
güneş doğardı ya
işte artık yok, yok olup gittiler
çünkü sen yoksun diye
ay dolunay bulutlara karıştı

güneş karaya boyandı
geçen günler ışık değildir
çünkü güneş artık doğmuyor
kader kötü kader, babamızdan ayırdın
sensiz şarapların, meyhanelerin tadı tuzu yok

seni düşünürte ağlamamak elde değil
eda, sinem, serdar babasız kaldı
erken ayrılık neden oldu
doğanayın güneşi
baba seyfi doğanay

köyde tarlada yonca otunu tırpanla biçerken
seni dinlerdik huzur tat bulurduk
sensiz hiç birşeyin tadı tuzu yok
çocukken senin türkülerinle
senin güçlü sesinle dile gelirdik

türküleri, sanatçıyı sevmeyi
sende öğrendik, sende gördük
senin ile gönül dilimiz, yürek dilimiz dile geldi
oyşa şimdi ise gönül dilimiz, yürek dilimiz dilsiz kaldı
belki ölmedi yaşıyordur dedik
mezarının başına gidince dünyam başıma yıkıldı

duygular, kelimeler yetersiz kaldı
dersimde efsane imparator pir sultan doğdu
istanbulda efsane pir sultan yok olup gitti
dünyanın en büyük acısıdır seni kaybetmek
sensiz türküler, sazlar garip yetimdir

yaşıyormuyuz ölümüüz belli değil
yalan dünyada yaşıyor gibi görünüp çöküyoruz
kim bilir mezarının başında dua edenlerin bile yoktur
sana dua etmeyi bile çok görenler utansınlar
üzüldün,ağladın,acı çektin,hastalandın ama

gizledin,herkes beni yaşıyor,
dim dik ayakta olduğumu bilsinler
soyğa gurbet seni senden süründürdü
çektığın acıları seni senden bile gizledin
biz sana doyamadan gittin

sensiz türkülere küstük,darıldık
seni kaybettim günden sonra
kendimden geçtim,herşeyimi kaybettim
intihar etmeye bile çalıştım
zehir hapları attığım o gece

sen rüyalarımaya girdin
sana hiç yakışmadı,yıkılma,dim dik dur ayakta
sana emanet bıraktım,emanetime sahip çık dedin bana
halen düşünüyorum bana ne emanet bıraktın
şeytanlar,yılanlar sevindiler,güldüler

biz ise kahrımızdan öldük
can beden ölür çürür
ruh asla ölmez,ölümsüzdür
asla çürümez ruh canı
ben seni ruh yüreğimle,ruh gönlümle
çok seviyorum baba seyfi doğanay

kalp gönül,can beden ölür ama
ruh ölmez,ölümsüzdür
kim bilebilirdi sana ölüm,ayrılık
şiiirlerini,türkülerini yazacağını
doğanayın güneşi

SENİ KAYBETTİĞİMİZ YILLAR OLDU

YILLAR YILI EKŞİTİR AMA
BABA SEYFİ DOĞANAY SEVGİSİ ASLA EKŞİMEYECEK
YÜCE ALLAH MEKANINI İNŞALLAH CENNET EYLEMİŞTİR

SUYU TOPRAĞI DUALARI BOL OLSUN

ŞAİRİ,YAZARI:SEYFİCİ ZAZA MAHSUN TUĞRUL

21.01.2018